

[Schaumann.]

ud fra vore Synspunkter forsøge i hvert Fald at faa gennemført Forbedringer. Efter den Stilling, den højtærede Finansminister og hans Parti indtog i Folketinget, er jeg imidlertid ikke blind for, at det ikke vil være let at omvende ham; foreløbig haaber vi dog paa, at det vil lykkes at opnaa en enkelt Indrømmelse. Desværre er den Tid, som den højtærede Statsminister levner Rigsdagen til at afslutte sit Arbejde, meget knapt tilmaalt, saa vi kommer ikke ind i særlig dybtgaaende Forhandlinger.

I det andet høje Ting har mit Partis Udvalgsmedlemmer som bekendt stillet et meget omfattende Gældssaneringsforslag. Som alt, hvad vi Mennesker prøver paa at lave, er dette naturligvis behæftet med Mangler og vil kunne kritiseres — jeg ved ogsaa, at man uden større Vanskelighed vil kunne fremdrage Tilfælde, hvor den foreslaaede Ordning ikke er tilfredsstillende. Har man imidlertid den Opfattelse, som jeg har, at der er begaaet Fejl ved Sønderjyllands økonomiske Genforening med Danmark i 1920, og vil man forsøge at bøde paa disse Fejl, er det ikke nok at afvise det Svenssonske Forslag om en Ordning en Gang for alle; i sin Grundtanke om de særlige Forhold i Sønderjylland er det rigtigt og bygger paa en enkel politisk Betragtning, nemlig at det i Grænseomraadet er nødvendigt at gennemføre særlige Foranstaltninger. Den højtærede Finansminister afviste i Gaar i det høje Folketing meget stærkt det konservative Forslag, og der vil næppe være meget mere Velvilje over for det her i Landstinget. Jeg maa dog sige til den højtærede Minister, at en Række af disse Problemer fortjener en lidt bedre Skæbne end blot at møde en kold Skulder.

Med disse faa Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til videre Behandling trods mit Partis og mine Betænkeligheder, idet vi erkender, at Rigsdagssamlingen ikke maa afsluttes, uden at et positivt Forslag er gennemført.

Lausten: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget med de af Folketinget vedtagne Ændringer til Vedtagelse. Det er rigtigt, som der er sagt, at Loven i de to Aar, der er gaaet siden 1934, da den blev vedtaget, har virket til stor Tilfredshed i Sønderjylland, og der kan heller ikke være Tvivl om, at naar vi nu forlænger dens Gyldighedstid, vil det vække Tilfredshed blandt Befolkningen dernede, i hvert Fald blandt den største Del af Befolkningen; der

vil jo altid være en Del, som ikke er tilfreds, hvad man saa end laver.

Vi behøver ikke at beskæftige os meget med de Ændringsforslag, der er forkastet i det høje Folketing. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at personlig betragter jeg nu nærmest de fra konservativ Side stillede Ændringsforslag som Paradeforslag, en Tale ud af Vinduet, Forslag, der ikke var beregnet til at vedtages, men bare fremsættes og drøftes og senere bruges uden for Tinget. Der er da heller ingen Tvivl om, at dertil egner de sig udmærket i den Tid, der kommer.

De fra Venstres Side stillede Ændringsforslag drejede sig nærmest kun om en videregaaende Forlængelse af Varigheden af Lovens Gyldighed paa 2 Aar mere. Som den højtærede Finansminister har sagt, er der ingen, der ved, hvordan Forholdene vil være til den Tid, men jeg tror nu bestemt, at hvis Forholdene ikke er bedre, hvis de gør det nødvendigt at vedtage en ny Forlængelse, vil der med den Velvilje, som specielt sønderjyske Lovforslag indtil nu har faaet baade i det høje Folketing og her, ingenting være i Vejen for en yderligere Forlængelse.

Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker samtlige Ordførere for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag. Selv om man fra Venstres og de Konservatives Side har udtalt Ønske om visse Ændringer, har jeg dog den Opfattelse, at hvis det ikke er muligt at opnaa saadanne Ændringer, vil man stemme for Lovforslaget.

Den ærede Ordfører for Venstre (Jefsen Christensen) spurgte om min Opfattelse af den gældende Lovs § 4 vedrørende Kautionsforpligtelsen, om denne var ophævet med Hensyn til Sønderjydsk Hypoteklaanefond. Nej, Bestemmelsen er ikke ophævet; den er sat ud af Kraft, og om den nogen Sinde træder i Kraft igen, er maaske meget tvivlsomt. Men paa det Grundlag synes jeg ikke, man kan gaa til at ophæve Kautionsforpligtelsen, som gælder bl. a. for Driftslaaneforeninger. Jeg har tidligere udtalt, at der muligvis bør foretages en Ændring med Hensyn til disse Forpligtelser, men det maa gøres for hele Landet, ikke for den enkelte Landsdel alene.

Til den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Schaumann) vil jeg